

[Poul Møller.]

tilstrækkelig dækningsstyrke til at sikre mobilisering af yderligere feltenheder“.

Om flyvevåbenet:

„Luftforsvaret af dansk område, herunder beskyttelse af hær og søværn, kan kun udføres i et meget begrænset omfang“.

Om lokalforsvaret:

„Det er hærkommandoens opfattelse, at det næppe inden for det i lovforslaget skitserede budget vil være muligt at gennemføre alle de omtalte foranstaltninger ved et regionalt forsvar af en størrelsesorden 10-15 bataljoner“.

Og videre hedder det:

„Kampværdien af de regionale enheder umiddelbart efter mobilisering må påregnes at være så begrænset, at der ikke kan tillægges disse enheder nogen egentlig betydning som del af det beredskab, som har til formål at forhindre et overraskende angreb“.

„Nedlæggelse af flyvevåbenets kupeskadriller indebærer en åbenbar risiko for flyvestationer og medfører en svækkelse af det landmilitære beredskab“.

Dette er udpluk fra forsvarsstyrelsens skrivelse. Jeg vil gerne udbede mig den højtærede forsvarsministers bemærkninger til denne offentliggjorte sagkyndige kritik. Det kan ikke være uden interesse for folket at få at vide, om det kan stole på, at sagkundskaben har indblik og indsigt i de ting, den udtaler sig om, eller om den højtærede forsvarsminister virkelig har sådanne saglige motiveringer for at opstille et forslag, at det er holdbart i forhold til den kritik, der er fremkommet fra forsvarsstyrelsens side.

Det er mit partis håb, at sommerens forhandlinger vil bringe klaring og løsning på denne sag. Vi har en stærk fornemmelse af, at regeringen har forsøgt en løsning, som i hvert fald socialdemokratiet grumme nødtigt vil tage ansvaret for. Det er mit håb, at det vil lykkes oppositionen at forbedre forslaget så meget, at vi kan være det bekendt. Vi vil gøre, hvad vi formår herfor. Men vi vil samtidig bede regeringen nøje gennemtænke den mærkelige situation, dens partier har stillet sig i i denne sag.

Folketinget afslutter sit arbejde med et andet stort spørgsmål uafklaret. Jeg tænker

på markedsplanerne. Så vidt jeg har forstået af pressemeddelelser, foreligger der nu et nyt forslag til en nordisk løsning. Jeg skal ikke gå i enkeltheder hermed, men understrege, at vor stilling i høj grad vil være afhængig af, hvilken placering landbrugsvarerne får i denne sammenhæng, ligesom vi må anse det for nødvendigt, at en nordisk ordning ikke afskærer os fra eventuelt medlemskab af det europæiske fællesmarked. Den nordiske union er jo hidtil blevet forhandlet ud fra det synspunkt, at den kunne glide ind som led i en samlet europæisk løsning. Viser dette sig umuligt, må vi forbeholde os vor stilling. Den højtærede udenrigsminister har på det sidste gjort forsøg på at genoplive forhandlingerne om en fælleseuropæisk løsning på grundlag af enighed imellem det, der i sin tid kaldtes Oslostaterne, altså Skandinavien, Belgien, Holland og Benelux.

Vi er særdeles interesseret i dette initiativ, og jeg udbeder mig gerne en redegørelse fra den højtærede udenrigsminister om, hvilke fremskridt der er gjort i disse forhandlinger. Så vidt man umiddelbart kan skønne, har de ikke været kronet med held, fordi Sverige og Norge for tiden synes stærkt engageret i bestræbelserne for at tilvejebringe et frihandelsområde imellem de ydre syv, omfattende Storbritannien, Danmark, Norge, Sverige, Østrig, Schweiz og Portugal. Da Danmark hidtil har deltaget i forhandlingerne herom, vil jeg også anse det for naturligt, om den højtærede udenrigsminister benytter anledningen i dag til at give en redegørelse for disse forhandlinger, inden tinget slutter sit arbejde. Efter det, der hidtil er oplyst, virker denne tanke ikke tiltalende på os. Dens realisering kan nemt føre til en splittelse af Europa i to indbyrdes stridende dele fremfor til den samling af Europas økonomi, som er tilsigtet med de europæiske forhandlinger.

Bliver Danmark nødsaget til at træffe et valg imellem medlemskab af de seks landes fællesmarked og de ydre syvs frihandelsområde, vil den konservative folketingsgruppe på det hidtil foreliggende grundlag foretrække tilslutning til de seks, så de bliver til syv og de syv bliver til seks.

Udviklingen kan meget nemt gå hurtigt i denne sag — det er os derfor magtpålig-